

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638194528/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

»Knud Sparre!« raabte Christian glad. »Hvor kommer Du fra?«

»Jeg havde et Par Timer til at blive her i Byen og vilde benytte Lejligheden til at hilse paa Dig og tillige paa Din Familie, som jeg ikke har seet, siden jeg var Dreng.«

»Tak skal De have, Hr. Sparre, det var smukt af Dem,« sagde Kancelliraaden med sit eleganteste Buk, thi den unge Mand, Christians Ven, var nok Opmærksomhed værd, hans Onkel, Kammerherren, var en af Omegnens Notabiliteter.

Den nysankomne Gjæst fik strax en Plads ved det hyggelige Kaffebord og modtog en Kop under mangfoldige Undskyldninger for Drikkens Beskaffenhed. Han var kommen til Sæde ved Siden af Margrethe. De kjendte hinanden fra Børneaarene, fra hvilken Tid Margrethe dog ikke bevarede nogen meget venskabelig Erindring om sin Sidemand, som havde drillet Christian meget med hans kvindelige Legekammerat og bestemt fordret hende udelukket fra en Fæstning, man havde opkastet ude i Skoven, og hvor Klassens Drenge ofte bivouakerede hele Eftermiddagen til stor Skade for de Videnskaber, de skulde dyrke den næste Formiddag. Det var, ligesom Erindringen om dette barnlige Fjendskab lagde sig over Margrethe og gjorde hende endnu mere forlegen, end hun ellers vilde have været ved at see en fremmed, ung Herre tage Plads ved hendes Side, saa nær, at hun stadigt maatte vogte sig for at komme til at berøre hans Arm, thi Pladsen ved Bordet var knapt tilmaalt. Hun vovede neppe at slaae Øjnene op og bed sine smukke Læber som en forlegen Skolepige. Havde hun dog blot den yderste Plads, men nu var det ikke muligt at slippe ud uden at komme forbi ham.

Knud Sparre, som neppe havde bevaret nogen Erindring om de ungdommelige Uenigheder, kastede af og til et staa-lent Blik paa sin smukke Naboerske. Samtalen gik livligt og muntert ved Bordet. Sparre var en ung Verdensmand, vant til at bevæge sig i forskellige Forhold, og forstod strax, skjøndt maaskee paa en lidt overlegen Maade, at gjøre sig hjemme i den lille Kreds, men det vilde ikke lykkes ham at drage Margrethe ind i Samtalen. Han maatte nøjes med fra Siden at bemærke, hvor blødt og fiint hendes Kind rundede